

Att hävda den fulla förmågan till storhet

Välkomna, mina allra käraste, mycket älskade vänner, bröder och systrar, söner och döttrar. En arbetssäsong går återigen mot sitt slut. Men varje slut utgör en början, på samma sätt som varje början också utgör ett slut. Dessa är de oändliga kretsloppen, det oändliga flödets vågor i livets flod. Om du befinner dig inom flödet, växer och expanderar du mer och mer in i det universella tillståndet av enhet. Om du hindrar flödet, ackumulerar du kraften och energin, vilket manifesterar sig som blockeringar av smärta och lidande.

Vid varje början och avslutning av en arbetssäsong ger jag en slags karta över, eller ett fågelperspektiv av, den fas som ni har lämnat bakom er, för att göra er redo för den fas som ska komma. Dessa kartor ger er en bättre förståelse för progressionen. Ingen ny fas är möjlig utan den föregående fasen. Inget steg kan hoppas över. År efter år av vårt samarbete har dessa kartor visat sig vara exakta och passande för de flesta av er, medan andra kanske kommer i kapp senare. Men detta är i sin ordning. Några är förstas alltid rädda och gör så mycket motstånd att de avsiktligt hindrar sitt fortskridande och sin naturliga organiska rörelse och upplever därför onödigt rädsla och smärta. Men på det hela taget är detta det sätt som vi arbetar på tillsammans.

I början av den här arbetssäsongen tillkännagav jag att vintern skulle tillägnas början på "transformerande arbete". Efter att ni till slut tillåter era negativa aspekter att nå ytan, accepterar dem och tar fullt ansvar för dem, blir det möjligt att transformera negativt medvetande och negativ energi. En vag och diffus medvetenhet om destruktiva och onda intentioner räcker inte för att transformationsarbetet ska äga rum. De negativa aspekterna behöver ses fullt ut i alla dess detaljer, rädslan för och skammen över dem måste övervinnas, döljandet och kamouflerandet eller skönmålandet måste ha upphört, det överdrivna skuldbeläggandet av dig själv måste ha frångåtts. Vad som är nödvändigt är att helt enkelt och ärligt erkänna de djävulska inställningarnas fulla kraft och alla deras ynkliga detaljer. Endast denna handling kommer att göra dig fri. Denna handling är dock inte på något sätt en sjuklig eller självförnekande process.

Vissa av er kanske fortfarande undrar varför det är nödvändigt att lägga så stort fokus på det negativa för att en genuin andlighet ska kunna uppnås. Vissa av er kanske har försökt andra sätt och hoppats på att kringgå denna i högsta grad obehagliga uppgift, men några sanna lösningar kan inte uppnås, inte heller kan en integration ske på andra sätt.

Frukterna av ert hårda arbete i den här första obehagliga fasen börjar skördas. Ett antal av er har under det senaste året, efter att mödosamt ha arbetat med negativ materia, lyckats åstadkomma en sann transformation. Grundandet av Centret har hjälpt till mycket i just denna aspekt av arbetet.

Transformationens faser är inte exakt uppdelade. De överlappar. Inom ett visst område kan du ha sett de negativa aspekterna i vitögat, avlägsnat blockeringar och vara redo för transformationsarbetet, medan det inom andra områden finns allvarliga förvrängningar och destruktivitet som ännu är oberörda av din medvetna vakenhet. Inom ytterligare andra områden har du erhållit full rening och är klar och fri. Detta är anledningen till att det är svårt att bedöma huruvida en full självrening har uppnåtts eller inte. Endast en fullständig hängivenhet, uppmärksamhet, medvetenhet, villighet att avfärda önsketänkande och att avstå från högmod kommer att skydda dig från illusioner – och desillusionens smärta.

Denna vägs specifika arbetssätt erbjuder ett underbart skydd. Den närhet som ni har utvecklat, den intima kunskapen om er själva som ni delar med varandra, klarsyntheten som så många utvecklar alltmer som ett resultat av era framsteg, den större ärligheten och modet som gradvis blir en naturlig vana – allt detta är en oumbärlig hjälp. En viktig mätare av arbetet på denna väg kan ständigt användas för att avgöra ditt tillstånd: Vad berättar din livsmanifestation för dig? Hur rikt och fullt är ditt liv? Hur mycket öppnar sig glädje, frid och överflöd alltmer för dig? Hur mycket mindre är du rädd för och ovillig att möta och blottlägga de djupaste områdena av ditt innersta jag? När du stöter på inre blockeringar i tillfälliga kriser, hur fullständigt färdas du igenom dem för att finna dig själv mer fullständigt? När dessa frågor ärligt sonderas, kommer de att leda dig till sanningen vad gäller dina framsteg. De kommer att berätta huruvida du är fast eller inte, huruvida du bedrar dig själv – och kanske hoppas på att du kan undvika att hantera ett visst obehagligt inre material.

På det hela taget har ni alla färdats långt sedan förra året. Ni befinner er på en annan inre plats och ni vet om det. Många av er känner er för första gången samlade på ett sätt som ni aldrig trodde var möjligt och tvivlade på att det verkligen kunde existera, trots att ni har gett läpparnas bekännelse till orden som ni har hört från mig i årtal. Många av er tror verkligen och på djupet för första gången att inre problem faktiskt kan lösas fullständigt och att det problematiska jaget kan bli friskt, helt och förnyat på ett vitalt sätt. Antalet vänner som uppnår dessa steg ökar stadigt och de hjälper till att omvandla energierna hos de nya vännerna som ansluter sig till arbetet på denna väg. Kraftimpulser, mod, tilltro, bevis och övertygelse är avgörande komponenter som påverkar dem som bevittnar vad som händer med er och badar i er omgivning.

När ni når stadier som ni hittills bara har hört beskrivna, får ni också mod att gå djupare, till fortfarande gömda lager av dold ondska. Spiralkonfigurationen finns alltid där: nivå efter nivå, tills spiralens cirklar blir mindre och mindre. Allteftersom de blir mindre och gradvis strålar samman till en punkt, blir vägen allt enklare. Enkelheten vid spiralens sista kurva är kärlek. Denna enkelhet betyder lite när cirklarna i spiralen fortfarande är stora. Allting kompliceras då av mångfalden av egots separation från att vara ett med allt. I detta separerade tillstånd är ordet ”kärlek” tomt på känsla och upplevelse, ett ord som det bara talas om vitt och brett. Vad värre är, det missbrukas och man talar om kärlek när många andra saker avses som har lite eller ingenting att göra med verklig kärlek. När ni fullt ut upplever kärlekens inre innebörd, kommer ni att veta att allting inryms i det ordet.

För att kort sammanfatta: Tidigare faser av vårt arbete handlade om er förmåga att se och möta negativa inställningar, brister, förvrängningar, destruktivitet, orenheter. Förra året utgjorde den sanna början på att transformera negativ substans – både energi och medvetande – till positiv substans. Båda dessa aspekter av arbetet kommer naturligtvis att fortsätta. Den andra fasen, som nu är alltmer möjlig, kommer att leda till att hävda ditt eget: att hävda ditt fulla, totala, unika jag, din dolda storhet. Kvällens ämne handlar om att göra anspråk vad som verkligen är ert.

I ett föredrag nyligen skisserade jag vissa typiska yttringar av tillstånd och upplevelser i vilka det lilla jaget smälter samman med det gudomliga jaget. Jag gav akt på att det finns många andra sådana yttringar, varav jag skulle diskutera vissa vid senare tillfällen. Detta är ett av dem.

Det kan tyckas märkligt, men det är ett faktum att människor har en motvilja mot att låta sig själva verkligen vara vad de skulle kunna vara. Ett övervuxet ego gör förstås ständigt sina anspråk, öppet eller dolt. Men när det gäller er verkliga storhet, blir ni hämmade, skamsna, rädda – ni håller tillbaka vad ni skulle kunna vara, vad ni förnimmer att ni redan är. Vad består denna underliga mur av som håller er tillbaka från att vara vem och vad du är, från att vara ditt bästa, ditt största, mest kloka, generösa, kärleksfulla, kreativa, självhävdande, framväxande, medvetna, modiga, ödmjuka jag med all dess inneboende värdighet och ädelhet? Ni är allt detta och mer. Du har ditt eget specifika sinnelag, dina egna specifika talanger och din egen specifika intelligens; du har något helt unikt att bidra med till livet och skapelsen. Gud manifesterar sig i och genom dig på ett speciellt och individualiserat sätt, helt olikt alla andra.

Vad är det då som gör att det tycks vara så svårt att hävda din storhet? När du blir ditt fulla jag, i ordets bästa bemärkelse, är du uppenbarligen två motsatser samtidigt: du är unik och speciell, medan du samtidigt inte alls är speciell. Du är som alla andra i bemärkelsen att var och en av er utgör en gudomlig manifestation. Ni alla har grundläggande gudomliga kvaliteter och också brister som hindrar dem. Bristerna kan variera i intensitet och betoning. Ni kan skilja er åt i er

utveckling, i er öppenhet och villighet att vara i sanning. Men ni alla manifesterar er som egot och måste gå igenom samma grundläggande kamp för att transcendera egot. Ni är unika på det sätt som Gud kan manifesteras sig genom er när ni avlägsnar era hinder, när ni tillåter er specifika storhet träda fram. Alla är ett geni, för alla är Gud.

För det lilla egot som hävdar sin egen speciella position är detta inte välkomna nyheter. Det lilla egot vill vara överlägset, över alla andra. Gudsjaget ställer inga sådana krav. Vad som hindrar den verkliga storheten från att flöda fram är kraven från det lilla egot som vill höja sig över andra, som behöver beundran, som behöver jämföra sig och konkurrera och underkuva andra för att visa sig vara överlägsen. Detta är den särskilda ondska som behöver avlägsnas. Denna särskilda ondska för med sig en Pandoras ask full av många andra inställningar som skapar skam, lidande och många andra destruktiva onda mönster.

Ni kan mycket väl säga: ”Jag önskar bara vara mer än andra på grund av att jag känner mig mindre än ingenting.” Men hur skulle det vara att försöka vända på den utgångspunkten? Skulle du verkligen känna dig mindre än ingenting om du inte behövde vara så överlägsen? Jag dristar mig till att säga nej. Skulle du vara avundsjuk, svartsjuk, småaktig, hätsk, manipulativ, illvillig, förneka andra sitt eget gudsjag – kort sagt, kärlekslös – om du inte hade en önskan om att sätta dig över andra? Ditt gudsmedvetande och den andra personens gudsmedvetande står aldrig i konflikt med varandra. Endast egot, i sitt separerade tillstånd, är i konflikt på grund av sin blindhet och begränsning. Egot är inte ett, det är delat och befinner sig ofta i konflikt och motsättning. Gudsmedvetandet inom er är ett. Gudsjaget driver inte på för att bli erkänt. Det erkänner sig självt och är tillräckligt i sig självt.

Ett annat hinder för förverkligandet av er egen yttersta unika skönhet, storhet – er genialitet – är er rädsla för den ännu existerande ondskan inom er. All rädsla utgör i slutändan rädslan för detta. När den här rädslans verkliga natur förnekas och projiceras på andra personer, börjar yttre händelser att manifesteras som tycks motivera ens rädsla för andra. Ju närmare du kommer att transcendera rädslan, desto mer behöver du möta jaget – och övervinna din motvilja mot att göra det. Rädslan skapar en ofantlig mur och är ett mycket större hinder än ondskan själv. Jag har sagt detta många gånger. Denna slags rädsla har mycket att göra med att man vill höja sig över och glänsa i andras ögon. Det lilla egots anspråk, översatt till ord, skriker ut: ”Beundra mig, jag är så mycket bättre än du. Älska mig för det.” Vilket naturligtvis är den yttersta dårskapen.

Rädslan för den inre ondskan är överflödigt, för ondskan är i verkligheten förvrängd skönhet och kärlek. Djävulen som uppehåller sig hos alla var ursprungligen en ängel. Hur kan man konfrontera den här djävulen? Alla ni har gjort betydande framsteg i detta avseende. Ni avslöjar, ni blottlägger, ni erkänner, ni bekräftar, ni tar ansvar i en allt större grad. Detta är anledningen till att

en transformation äger rum och de djupaste, mest ihållande problemen löses allt oftare upp. Men varhelst det fortfarande finns rädsla, är egots högmod alltid delvis ansvarigt. Egots högmod är kopplat till din okunnighet om djävulens natur inom dig. Inte bara tror du att denna djävul är det slutliga, verkliga du, utan du tror också att den djävulska delen av jaget i grunden är främmande och något annat än gudomligt. Detta är okunnighet.

Jag skulle nu vilja uppmana er, mina vänner, att skapa utrymme i ert medvetande för tanken om att just densamma djävul, med all sin grymhet, illvilja, oärlighet, småaktighet, hat och rädsla, i grunden är en ängel. Allegoriskt och symboliskt var Lucifer en ljusets ängel. Han omvandlades till Satan. Det är alla separerade individers uppgift i utvecklingen att åstadkomma en återomvandling: från Satan till Lucifer, från mörker till ljus. Den här processen äger rum i ert psyke, mina vänner.

Djävulen är er rädsla. Rädslan består i skuld för sinnets vedervärdiga, illvilliga, grymma sätt att fungera, för känslor som alltid på något sätt även uttrycks i handlingar. Först när denna skuld ses i vitögat, när dess smärta upplevs fullt ut, inte avvisas, utan färdas igenom, kan skulden och rädslan lösas upp. Då uppenbarar sig ängeln. Du fylls då med värme, kärlek, självförtroende, mjukt flöde, glädje och kreativ expansion. Den här processen äger rum om och om igen, tills all ond materia har transformerats. Du kommer då inte längre att tro att du ger upp något – förutom kampen när ditt sinne fortfarande vill hålla sig kvar vid att vara negativ. Illusionen är att du förlorar något. Jag har ofta sagt att det finns så mycket energi fångad i ondskan, en energi som du inte vill vara utan, även om du gör ditt yttersta för att krossa och förneka den i sitt nuvarande tillstånd. När du går igenom processen där ondskan transcenderas på ett genuint sätt, får du tillbaka all den kraftfulla vitalitet som du behövde inaktivera för att undvika ondskan. Du förlorar ingenting; vinsten är enorm.

Om ni kan lära er att vitt öppna era armar, ert medvetande, er positiva vilja för djävulen inom er, i tilltro och orädd förlitan till den inre vägledningen, kommer ni i verkligheten att skingra all rädsla. Det finns här inte någon illusion av att fly eller fuska. Du besestrar inte, du driver inte bort eller separerar dig från någonting inom dig. Du möter dina demoners hela ansikte. De kommer då att lösas upp och deras ursprungliga natur kommer att uppenbaras. Omfamna helt den här djävulen i idén om att djävulen är en ängel. Kraften och vitaliteten hos den här djävulen kan verkligen, genom ditt eget sinnelag och medvetande, bli en glödande ljusstyrka av vacker kreativ schvung, kärlek och energi, av högsta visdom. Djävulens ynkliga, svartsjuka, separerande medvetande, som ständigt slåss mot livets vackra lagar, kommer att spridas helt öppet. Och jag säger till er: Ju starkare djävulen är, desto starkare är ängeln. För styrkan är i grunden densamma. Tillåt den här tanken att sjunka in i er och ni kommer att vara mycket mindre rädda. Ni kommer att vara mindre benägna att dölja och rentvå och skälva av er egen ondska eller djävul.

Närma dig din djävul med det yttersta mod och tilltro och utkristallisera ur den din vackra ängel. Detta är det transformerande arbetet. Det kommer att äga rum i allt större omfattning. Ingen kan hävda sin födslorätt och genialitet och ge ett unikt bidrag till livet som inte djärvt möter den inre djävulen och blottlägger den.

Endast på detta sätt kan motsättningar förenas, dualiteter transcenderas. Varje dualitet, varje ömsesidigt uteslutande motsats du möter som ett hinder, är ett tecken på att du fortfarande är delad. Du är avskuren från ditt djupare medvetande, avskuren i rädsla, högmod, egenvilja, blindhet, girighet och hat. Dessa samma aspekter kan omvändas: rädsla blir tilltro och tillit, högmod blir ödmjukhet, egenvilja blir en medgörlig, spänstig, följsam inställning där man ger efter och följer med, samt en fint inställd följsamhet att flyta med din livsrytm. Okunnighet blir medvetenhet, varseblivning, förståelse och visdom, girighet blir en speciell slags tillit som låter dig sträcka dig ut och veta att det finns överflöd för dig på alla sätt. Och du kommer att ha överflöd, så att girigheten kommer att bli löjligt överflödigt. Viktigast av allt, ditt hat kommer att omvandlas till kärlekens kraft inom dig.

Ingen finner frid och inre uppfyllelse, glädje, helhet, trygghet och den inneboende genialiteten att bidra till skapelsen med, som inte är hängiven en större sak utanför jaget. Detta är inte ett terapeutiskt knep, du får inte på ett plikttroget sätt tvinga dig att vara dedikerad och osjälvisk för att samla önskvärda belöningar i form av glödande hälsa och ett uppfyllt liv. Men det är något som tydligt bör inses och användas som en ytterligare vägvisare för var du befinner dig.

Du bör återigen ärligt erkänna huruvida du fortfarande betraktar ett uppfyllt liv som ett helt själviskt och egennyttigt företag där allting är tänkt att vara inriktat på att passa dig. Om du utforskar dina fantasier i detta avseende, kommer du att se exakt var du befinner dig. Det är viktigt att du här, liksom i alla andra frågor, är helt ärlig. Om du ser att det inte finns någon genuin önskan hos dig ännu att tjäna en större sak, att glömma det lilla egenintresset, åtminstone en del av tiden, för större frågor, då bör du förstå din ensamhet, din avskurenhet, din rädsla och skuld och oförmåga att förverkliga dina talanger.

Ni måste veta att ni har den inneboende kapaciteten att vara självförglömmande, men att ert lilla ego kullkastar detta naturliga tillstånd. Kanske håller du fast vid missuppfattningar som kommer att hindra dig från att vilja gå bortom dig själv. Kanske tror du att detta att vara hängiven en sak bortom ditt lilla ego innebär ett masochistiskt lidande och berövande, fattigdom och frustration av personlig uppfyllelse och personliga behov. Faktum är att det är tvärtom. Bara när du verkligen kan ge till skapelsen, när du ger ditt unika bidrag i en osjälvisk anda, kan du också känna dig berättigad att bli uppfylld, att uppleva överflöd på alla sätt. Om du känner dig hämmad och ovillig att göra anspråk på detta fulla självuttryck, skulle det vara bra att titta på din själviskhet, ditt

bristande intresse i att skapa ett plus för universum. Denna hämning kan döljas under en skenbar osjälviskhet som i själva verket kan vara mer självisk än en öppen själviskhet. Den kan vara en del av din mask, ditt behov av att framstå som god i andras ögon.

Många av er har börjat bli hängivna en större sak. Det är en organisk process som utvecklas allteftersom ni ser och möter ert lilla egos egennyttiga opportunism och fåfänga. Ni växte in i ett mer utvecklat tillstånd och känner nu tillfredsställelsen som kommer ur att ge till skapelsen eller tjäna en andlig sak. Ni kanske inte specifikt har kopplat samman er ökade frid, glädje, befrielse, kreativitet med det faktum att ni är mer intresserade av att ge något av er själva för att hjälpa andra själar att avancera till högre tillstånd av inre sanning. Genom att göra den här kopplingen nu, kommer ni att bli ytterligare uppmuntrade i rätt riktning.

Vi kan återigen observera två cirklar, den ena ond och den andra god. När du stannar i rädsla och gömmer dig för den inre ondskan, kan du inte hävda ditt fulla, underbara, egolösa jag. Du förblir självisk och månar bara på ett negativt sätt om egots små intressen, ynkliga fördelar och ovillighet att ge till livet. Du blir därmed mer och mer fattig, olycklig, förbittrad och känner dig berättigad i att hålla tillbaka, att inte ge något – och den onda cirkeln fortsätter.

Allteftersom den onda cirkeln transformeras till en god cirkel, leds du nästan oavsiktligt på ett naturligt sätt till en inställning som består av osjälviskt givande. Den innebär aldrig att du på ett sentimentalt sätt ger efter för neurotiska och osunda krav. Den utgör ett sant givande. Och i givandet till andra, kan du inte undgå att ge till dig själv. För i verkligheten, som ni alltmer upptäcker, kan inställningen till jaget inte vara annorlunda än inställningen gentemot andra, och omvänt. Att ge till en större sak är således det största, egna berikandet som går att föreställa sig. Livet låter sig inte luras. Ditt liv berättar sanningen för dig vad gäller detta och andra frågor.

Att ge till en sak bortom det lilla egot utgör den högsta tillfredsställelsen. Beröva dig detta och du kan inte känna frid, glädje, uppfyllelse, självkänsla, den djupa känslan av att förtjäna det bästa som livet har att erbjuda. Sambandet är exakt: I den grad som du generöst och tillitsfullt erbjuder det bästa du har till livet, där du tillåter Guds vilja att ske, i samma grad kommer du att känna dig fullständigt berättigad att brett öppna dina armar för att ta emot det bästa som livet har att erbjuda. I den grad som du håller tillbaka i den ynkliga rädslan för att detta kanske kan skada ditt eget intresse, i samma grad måste du hålla tillbaka från att ta emot livets rikedomar. Det kan inte uppkomma något misstag. En finkalibrerad mekanism i de djupaste områdena av ditt psyke fungerar i absolut perfektion. När ditt givande till livet blir så helt att du är djupt villig att avstå från de små fåfängligheterna för den större sanningens skull, med känslan av ansvar att detta är nödvändigt, då kommer överflödet i ditt liv att överträffa din nuvarande förståelse.

När den här gruppen kom samman, var ni alla separata öar, var och en upptagen med sitt eget lilla lidande, helt avskärmade från ert inre jag och följaktligen förstås också från varandra och från livet. Ni var ovilliga att ge till livet. Först helt nyligen har många av er märkt att så fortfarande är fallet i viss utsträckning. Men ni gör denna upptäckt på grund av att ni redan är dedikerade att ge av er själva till en sak som är bortom er själva. Ni är engagerade i den mest ädla sak som en individ kan vara aktiv i, själarnas rening och läkning. På detta vis bidrar ni på det mest väsentliga sätt som är möjligt till den stora utvecklingsplanen.

Varje enskild själ som kommer närmare tröskeln, som till slut passerar den här tröskeln, frigör obeskrivliga energier av skönhet, visdom, styrka, kärlek, sanning, kreativ resursrikedom och går in i upplevelsen av att vara ett med allt och påverkar därmed, direkt och indirekt, oräkneliga andra varelser. Försök bara att räkna ut matematiskt hur varje förändrad inställning hos dig tjänar dem som finns runt omkring dig. Varje inställning som består i ett konstruktivt givande, utgör en oerhörd, vacker och vital levande kraft i den högre ordningen som påverkar oändligt mycket det som är. Jag gav en gång denna analogi: Om ett föremål kastas i vatten, uppstår vågor i cirklar som sprider sig vidare och vidare. Dessa vågor slutar aldrig. De tycks bara sluta där vattenmassan slutar. Men om vattenmassan vore lika ändlös som universum, skulle dessa vågor aldrig sluta. Varje idé, intention och tanke som ni skapar, motiverad av osjälvisk hängivenhet till den universella sanningen, kärleken, tilltron, som uttrycker en önskan om att bidra till livet i överensstämmelse med viljan hos det allmedvetande som genomtränger allt liv, utgör en ändlös våg som aldrig någonsin upphör; den har sina verkningar långt efter att du har förlorat den mest avlägsna aningen om den i ditt medvetna sinne. Du aktiverar en ny skapelse, du sätter nya psykiska händelser i rörelse som har en oupphörlig verkan på livet och på dig.

Det är därför av yttersta vikt att ni inser vilka väldiga effekter som era tankar och er intentionaltitet har, de positiva såväl som de negativa. Era kärleksfulla tankar till universum, ert överlämnande till den gudomliga kreativa intelligensen inom er är lika verkliga och effektiva som ert hätska tillbakahållande i brist på tillit.

Förehavandet som ni nu är engagerade i ger er ett underbart tillfälle att hjälpa andra. Reningsarbetet som ni gör måste på något sätt överföras till andra. Ert givande kan ta många former. Ni kommer att göra det på era egna unika sätt. Din inre kreativa intelligens måste fatta beslut åt dig, för bara du vet hur du är bäst lämpad för att bidra. Vad du kan bestämma med ditt medvetna sinne är intentionen, önskan om att överlämna din vilja, önskan om att aktivera det inom dig som är större än ditt ego, för att öka styrkan i er grupp och bidra till det ljus som den redan är. Ju ärligare du är i detta avseende, desto klarare kommer det leriga vattnet att bli. Om du är ärligt medveten om dina egennyttiga intressen, är du ett steg närmare att verkligen osjälviskt ge.

Varför kan ni inte göra anspråk på er storhet? På grund av att det lilla jaget ständigt håller utkik efter sina egna små fördelar. Dessa personliga vinster kan vara materiella, de kan manifesteras sig i högmod, i behovet av att utmärka sig och få beundran från andra, i behovet av att framstå som bättre än vad du i hemlighet tror att du är. När du befriar dig från dessa inställningar, kommer det att bli lättare för dig att hävda ditt sanna jag med alla dess förmågor, möjligheter och dess unikheter. Du kommer att tillåta dig det överflöd som du idag endast kan uppleva på begränsade sätt och till priset av skuld. Du kommer att vara uppskattad, helt enkelt för att det inte längre är ditt mål att vara uppskattad. Du kommer inte längre att skämmas för att vara det bästa du kan vara. Tillbakahållandet från att vara ditt bästa kommer att lossna när du avstår från dina egennyttiga intressen, när du frigör det knusliga tillbakahållandet från livet, det trotsiga icke-givandet, när du kommer ut ur det lilla egos hycklande och döljande. Du kommer att förlora din rädsla för ondskan inom dig, nu medveten om att den fruktade ondskan inrymmer det godas essens. Inom varje djävul slumrar en ängel som vill ut.

Om du saknar ödmjukhet kan du inte tillåta din storhet att komma fram. Men i ödmjukhet kommer det inte att finnas något behov av att begränsa din storhet. Det kommer inte att finnas något pådrivande eller bevisande, bara ett tyst inre vetande. Det är då fullständigt oviktigt och onödigt att andra erkänner dig. De kommer att erkänna dig när du inte längre behöver det och insisterar på det. Det är det lilla egot som behöver erkännande och inte har någon känsla för proportioner. Det är det lilla egot som famlar i mörkret och slåss i alla fel riktningar.

Den här serien av föredrag håller på att gå mot sitt slut – vilket givetvis inte innebär att vår kontakt avbryts, nu när ert Center erbjuder en sådan underbar möjlighet till arbete. Vad jag föreslår er, mina vänner, är att ni visualiserar för er själva ett nytt tillstånd av storhet i ödmjukhet, utan ego, utan att behöva bevisa något, utan att jämföra er på ett positivt eller negativt sätt med andra. Visualisera dig själv som orädd för det värsta inom dig, där du vet att det värsta kommer att transformeras till den mest vackra, visa, starka, kärleksfulla kraft. Det är i döljandet som det värsta inom dig blir miserabelt och farligt. Genom att blottlägga det, gör du det möjligt att visualisera din nya potential.

I nästa session med frågor och svar kommer vi att diskutera många viktiga ämnen. Förbered era frågor om de två ämnena: barns uppfostran och möjligheten att skapa en fristad för djur och växtliv i Centret. Svaren kommer att vara viktiga bortom den nuvarande omfattningen.

Jag välsignar er nu och säger er ännu en gång att ert arbete och ert växande utgör en ständigt växande vacker energiform i den andliga världen. Om ni kunde se skönheten skulle ni bli

förbluffade. Om ni verkligen skulle kunna uppleva värdet och betydelsen av vad var och en av er gör, skulle ni känna en djup glädje.

Och ni kommer att veta det, förr eller senare, även medan ni fortfarande befinner er i kroppen. Ni kommer att uppleva det inombords och det kommer att göra er starkare och mer ansvarsfulla. Ni kommer att bli mer medvetna instrument, var och en på sitt eget vackra, fullkomliga sätt, där var och en utgör en liten bit som kompletterar helheten. I denna helhet fungerar inte den ena utan de andra, varje individ ger snarare sitt eget unika bidrag. Det finns inte något behov av avundsjuka. Det är aldrig nödvändigt att bevisa sig själv. När ni inser detta, kommer ni också att inse er unika storhet, skönhet och visdom.

Kärleken tränger igenom alla era förehavanden. Varje steg på vägen är meningsfullt och betydelsefullt. Ditt liv är mycket värdefullt. Ni är alla välsignade. Var i frid!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-10-12